

Sygn. akt IV Ua 2/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Zielonej Górze

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Bogusław Łój spr

Sędziowie : Sędzia SO Grażyna Śliwa

Sędzia SO Rafał Skrzypczak

Protokolant : st.sek.sąd.R. Duchnicka - Tylutka

po rozpoznaniu w dniu **10 lutego 2015r.w Zielonej Górze**

na rozprawie

sprawy z odwołania **L. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

o jednorazowe odszkodowanie

na skutek apelacji **odwołującego**

od wyroku Sądu Rejonowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Zielonej Górze

z dnia 29.10.2014r. (Sygn. akt IV U 81 /13)

oddala apelację.

Sygn. akt IV Ua 2/15

UZASADNIENIE

Decyzją dnia 24.01.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Zielonej Górze przyznał wnioskodawcy L. B.prawo do jednorazowego odszkodowania za 5 % uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 15.02.2012 r.

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł L. B. domagając się jej zmiany i przyznania prawa do wyższego jednorazowego odszkodowania. W uzasadnieniu zarzucił nie uwzględnienie wszystkich czynników mających wpływ na stan jego zdrowia po wypadku w pracy z dnia 15.02.2012 r., które skrupulatnie zostały przez wnioskodawcę wskazane w treści odwołania..

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko organ rentowy wskazał, że orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS określono procentowy uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy na 5 %. Wskazano, że wskutek przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika sprawa została przekazana Komisji Lekarskiej ZUS, która podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika ZUS.

Podniósł również, że Przewodniczący Komisji Lekarskiej O/ZUS dokonując analizy odwołania nie stwierdził, żeby w odwołaniu wskazane zostały nowe okoliczności dotyczące uszkodzeń spowodowanych wypadkiem przy pracy.

Wyrokiem z dnia 29.10.2014r. Sąd Rejonowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie L. B..

Sąd I instancji ustalił, że w dniu 15.02.2010 r. wnioskodawca L. B. uległ wypadkowi przy pracy. Zdarzenie polegało na tym, że wnioskodawca podczas odśnieżania, upadł na prawy bok, zaś upadając wykonał ruch skrętny tułowia.

W orzeczeniu z dnia 21.12.2012 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawca doznał uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 % w związku z w/w wypadkiem przy pracy i zakwalifikował go z pkt. 94c tabeli.

Komisja lekarska ZUS, w orzeczeniu z dnia 21.01.2013 r. również ustaliła uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy w wysokości 5 % wskazując, ten sam punkt odnoszący się do skali urazu oraz ten sam poziom uszczerbku.

U wnioskodawcy stwierdzono uraz w postaci stłuczenia kręgosłupa lędźwiowego powodujące utrzymujący się do teraz zespół bólowy o charakterze lumbalgicznym.

W badaniach przedmiotowych neurologicznych stwierdzono objawy oponowe ujemne, zaś nerwy czaszkowe nieuszkodzone. W przypadku kończyn górnych siła mięśniowa symetryczna, odruchy ścięgniste – symetryczne, żywo wyważone, ataksja ujemna. Bez zaników mięśniowych. W przypadku kończyn dolnych objaw Lasegue'a obecny w 70 °. Siła mięśniowa – symetryczna, bez zaników mięśniowych, odruchy kolanowe – symetryczne, żywe, odruchy skokowe, symetryczne, żywe. Odruchy podeszwowe – symetryczne, objaw Babinskiego obustronnie nieobecny, ataksja nieobecna. Próba Romberga ujemna.

Biegły z zakresu neurologii stwierdził brak cech niedowładów (ośrodkowych i korzeniowych) w kończynach dolnych. Według biegłego zgłaszana niedoczulica nie ma związku z urazem i znajduje odzwierciedlenia w badaniu neurologicznym.

Biegły z zakresu neurologii stwierdził, że wskutek stanu po stłuczeniu kręgosłupa lędźwiowego z przewlekłym zespołem bólowym bez deficytu neurologicznego u wnioskodawcy stwierdza się 5% uszczerbek na zdrowiu, który został zakwalifikowany przez biegłego z punktu 94a tabeli.

Upadek wnioskodawcy na bok w trakcie odśnieżania z dnia 15.02.2012 r. nie był w aspekcie psychiatrycznym szczególnie traumatyzującym zdarzeniem. Nie doszło wówczas do urazu czaszkowo-mózgowego. Zgłoszone nasilenie dolegliwości natury psychicznej wiąże się z wypadkiem, któremu wnioskodawca uległ w 2005 r., w czasie którego doszło do uszkodzenia struktur centralnego układu nerwowego ze stwierdzoną w późniejszym okresie postępującą cerebostenią pourazową i ewentualną skłonnością do stanów dekompensacyjnych w przebiegu schorzenia podstawowego. U wnioskodawcy zdiagnozowano organiczną chwiejność afektywną. Stwierdzone dysfunkcje stanu psychicznego nie mają związku z przebyłym wypadkiem przy pracy.

W badaniu ortopedycznym stwierdzono w odniesieniu do kręgosłupa, że postawa ciała jest nieprawidłowa, krzywizny kręgosłupa spłycone, mięśnie przykręgosłupowe o wzmożonym napięciu, zakres ruchów w obrębie kręgosłupa w odcinku lędźwiowym ograniczony. Zarówno w przypadku kończyn górnych, jak i kończyn dolnych zakresy ruchów biernych w stawach są w granicach fizjologicznych. Zaznaczona bolesność podczas ruchów rotacyjnych w stawach biodrowych. Siła mięśniowa symetryczna bez zaników mięśniowych, odruchy kolanowe symetryczne, żywe, odruchy skokowe symetryczne, żywe, odruchy podeszwowe symetryczne, chód na palcach i piętach bez objawów niewydolności.

W oparciu o badanie rezonansem magnetycznym, przeprowadzonym przez innego lekarza niż biegły, stwierdzono obustronną spondyliozę w kierunku ku przodowi kręgu L5 około 7 mm. Zwężeniu uległy zachyłki boczne kanału kręgowego na badanej wysokości. Płaskie dokanałowe wypukliny jądra miażdżystego krążków międzykręgowych

o grubości 2-3 mm. Krążki międzykręgowe L5-S1 oraz L1-L2 uległy spłaszczeniu. Struktury wewnątrzkanalowe są prawidłowe, lordoza lędźwiowa jest zachowana, zmiany przeciążeniowe stawów międzywyrostkowych od L3/L4 do L5/S1.

Odwołujący miał już chory kręgosłup przed wypadkiem z 2012 r. Uraz kręgosłupa, którego doznał 15.02.2012 r. doprowadził do zaostrzenia dolegliwości nie powodujących jednak ubytków w badaniu neurologicznym. Biegły stwierdził u wnioskodawcy stan po stłuczeniu i skręceniu kręgosłupa lędźwiowego z przewlekłym zespołem bólowym korzonkowym oraz przewlekłe zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa w odcinku lędźwiowym.

Zadaniem biegłego ortopedy wnioskodawca doznał uszczerbku wg pkt 94c tabeli na poziomie 5% uszczerbku na zdrowiu. Pomimo licznych subiektywnych zgłaszanych dolegliwości stan funkcjonalny odwołującego jest dobry, a badanie kliniczne nie uzasadnia wyższego uszczerbku na zdrowiu.

Badanie urologiczne stwierdziło, że powód jest w stanie ogólnym dobrym. Biegły z zakresu urologii stwierdził, że powód nie doznał uszczerbku na zdrowiu wywołanego wypadkiem w dniu 15.02.2012 r. Podczas wypadku nie doszło do urazu narządów płciowych a w trakcie leczenia powód nie był cewnikowany, dlatego nie można orzekać u niego o uszczerbku na zdrowiu przyczyn neurologicznych. Przebyty przez niego uraz nie dotyczył narządów płciowych i następstwa urazów jakich doznał powód nie spowodowały uszczerbku na zdrowiu w zakresie narządów moczowo-płciowych. U powoda nie mogło dojść do uszkodzenia nerwów erekcyjnych wskutek skręcenia kręgosłupa w odcinku lędźwiowym w 2012 r, gdyż nie spowodowało to uszkodzenia rdzenia kręgowego. Uszkodzenie tych nerwów może być spowodowane zupełnie innym schorzeniem w zakresie, którego teraz powód jest diagnozowany. Biegły podał również jakie czynniki mogą wpływać na zaburzenia erekcji u wnioskodawcy, i że może to być spowodowane leczeniem od 8 lat przez neurologa i ortopedę z powodu dolegliwości bólowych w zakresie kręgosłupa na tle zmian chorobowych i pobierane leki (przeciwbólowe), które mogą mieć wpływ na obniżenie u wnioskodawcy erekcji, ale nie ma to związku z przebyłym urazem lecz zmianami chorobowymi w zakresie kręgosłupa, które istniały u niego już przed wypadkiem.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zważył, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd podkreślił, że biegli z zakresu neurologii i ortopedii opiniując odrębnie i niezależnie od siebie, kategorycznie i w sposób nie budzący wątpliwości stwierdzili, iż trwały uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy w związku z przedmiotowym wypadkiem przy pracy wynosi 5%. Wskazali przy tym z jakiego punktu tabeli procentowej należy kwalifikować przedmiotowy uszczerbek na zdrowiu zaistniały u odwołującego. Wszyscy biegli stanowczo zaaprobowali stanowisko strony pozwanej w zakresie zaistniałych u odwołującego konsekwencji wypadku przy pracy oraz poziomu uszczerbku na zdrowiu. Nadto biegli wzajemnie akceptowali i aprobowali czynione przez siebie niezależnie ustalenia.

Odnosząc się do konwencji zasadniczych opinii tj. opinii zakresu neurologii i ortopedii należy podkreślić, że biegli ci jednoznacznie wskazali na tożsame rozpoznanie determinujące kwestię uszczerbku, będącego wynikiem urazu tj. stan po stłuczeniu kręgosłupa lędźwiowego z przewlekłym zespołem bólowym. Oboje biegli, co prawda, podnieśli, że u odwołującego zachodzą zwyrodnieniowe zmiany kręgosłupa (w odcinku lędźwiowym), jednakże nie mające związku z wypadkiem przy pracy z dnia 15.02.2012 r. Ponadto biegła neurolog stwierdziła brak cech niedowładów w kończynach dolnych, a zgłaszana niedoczulica nie ma związku z urazem i nie znalazła odzwierciedlenia w badaniu neurologicznym. Jednocześnie biegły z zakresu ortopedii wskazał na okoliczność, poniekąd niekwestionowaną, a mianowicie, iż odwołujący na skutek uprzedniego wypadku z 2005 r. miał już chory kręgosłup. Zaistniały i analizowany w kontekście rozpoznawanej sprawy uraz doprowadził do zaostrzenia dolegliwości nie powodując przy jednak ubytków w badaniu neurologicznym.

Sąd Rejonowy zważył, że biegła z zakresu psychiatrii kategorycznie zanegowała istnienie jakiegokolwiek dysfunkcji mentalnej w związku z przebyłym przez odwołującego wypadkiem w pracy w dniu 15.02.2012 r. Opiniujący lekarz z zakresu psychiatrii nie stwierdził u odwołującego ani psychozy ani upośledzenia. Biegła konstatowała, że u odwołującego stwierdzono, co prawda, cerebrastenię pourazową, ale aktualny stan psychiczny odwołującego

ma związek ze zdarzeniami poprzedzającymi wypadek z 2012 r. Jednocześnie biegła nie wskazała na istnienie u odwołującego się zaistnienia stresu pourazowego na skutek zdarzenia z 2012 r.

Także biegła z zakresu urologii zanegowała, aby na skutek wypadku przy pracy z dnia 15.02.2012 r. doszło u wnioskodawcy do jakichkolwiek zaburzeń natury urologicznej. Biegła klarownie wyjaśniła, że przebyty uraz nie miał jakiegokolwiek wpływu na czynności fizjologiczne natury urologicznej odwołującego.

Sąd Rejonowy w całości podzielił wywody i wnioski końcowe sporządzonych na potrzeby przedmiotowego postępowania opinii, uznając ją za pełnowartościowy materiał dowodowy. Zdaniem Sądu I instancji brak jest podstaw do kwestionowania trafności tychże opinii i ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Sąd Rejonowy podkreślił, że odwołujący nie podniósł jakiegokolwiek konkretnego zarzutu natury merytorycznej wobec sporządzanych opinii. L. B. nie prowadził nawet polemiki z poczynionymi ustaleniami, ale starał się, w ocenie Sądu całkowicie bezskutecznie, zdyskredytować zarówno sporządzone opinie, jak i opiniujących.

Sąd I instancji finalnie oddalił wnioski dowodowe odwołującego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych spoza województwa (...). W ocenie Sądu Rejonowego dodatkowe opinie nie były niezbędne, a ich przeprowadzenie prowadziłyby do niczym nieuzasadnionego przedłużenia postępowania sądowego.

Z wyrokiem tym nie zgodził się odwołujący, wnosząc od niego apelację, w której zaskarżył wyrok w całości.

Kwestionując ustalenia Sądu Rejonowego, L. B. domagał się zmiany zaskarżonego wyroku i ustalenia wyższego odszkodowania. Skarżący podkreślił, że biegli, którzy go badali nieodpowiednio przeprowadzili badania, a Sąd nie powołał innych biegłych. Tym samym przeprowadzone przed Sądem I instancji postępowanie, nie dało podstaw do właściwego, w jego ocenie, wyroku. Podniósł, że po wypadku z dnia 15.02.2012 stan jego kręgosłupa zaczął się pogarszać. Obecnie czeka on na operację neurochirurgiczną. Reasumując skarżący zarzucił wyrokowi sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego.

W złożonej apelacji, odwołujący wniósł o powołanie nowego zespołu biegłych: z zakresu neurologii, psychiatrii i ortopedii, łącznie z neurochirurgiem.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się niezasadna.

W szczególności chybione okazały się podniesione w niej zarzuty, które nie były zarzutami natury merytorycznej.

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, należy zważyć, że Sąd Rejonowy wszechstronnie przeprowadził prawidłowe i wystarczające dla rozstrzygnięcia postępowanie dowodowe oraz ustalił szczegółowy stan faktyczny. Zauważyć ponadto należy, że Sąd Rejonowy w sposób szczegółowy i obszerny uzasadnił swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonym wyroku.

Sąd II instancji w pełni podziela ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu I instancji, przyjmując je za integralną część swojego uzasadnienia.

Zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 233 § 1 k.p.c. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie „wszechstronnego rozważenia zebranego materiału”, a zatem, jak podkreśla się w orzecznictwie, z uwzględnieniem wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów i mających znaczenie dla oceny ich mocy i wiarygodności. Moc dowodowa oznacza siłę przekonania uzyskaną przez Sąd wskutek przeprowadzenia określonych środków dowodowych na potwierdzenie prawdziwości lub nieprawdziwości twierdzeń na temat okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Wiarygodność decyduje o tym, czy określony środek dowodowy, ze względu na jego indywidualne cechy i obiektywne okoliczności, zasługuje na wiarę. Ramy swobodnej oceny dowodów muszą być zakreślone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnego poziomu świadomości prawnej, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy, jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wążąc ich moc oraz wiarygodność odnosi je do pozostałego materiału dowodowego.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania nie dała podstaw do zakwestionowania prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego.

Sąd Okręgowy nie kwestionuje odczucia odwołującego co do stanu zdrowia, jednakże materiał zgromadzony w sprawie, w szczególności dowody z opinii powołanych w sprawie biegłych z zakresu neurologii, ortopedii, psychiatrii i urologii, nie dają podstaw do stwierdzenia, że skutek wypadku przy pracy z dnia 15.02.2012r. L. B. doznał uszczerbku wyższego, niż ten ,który ustalił organ rentowy. Również skierowanie odwołującego na operację neurochirurgiczną nie czyni zasadnego stanowiska skarżącego

Sąd nie uwzględnił wniosków dowodowych o powołanie nowych biegłych, w tym biegłego z zakresu neurochirurgii. Odwołujący nie poczynił bowiem jakiegokolwiek konkretnego zarzutu natury merytorycznej wobec sporządzonych opinii.

Sam fakt, że strona nie zgadza się wnioskami jednoznacznych i należycie uzasadnionych opinii nie stanowi wystarczającej podstawy do przeprowadzania dowodu z opinii innego biegłego. Sąd nie jest zobowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków strony tak długo, by udowodniła ona w innej opinii korzystną dla siebie tezę. Zważyć także trzeba, że odmienna ocena stanu zdrowia od oceny zawartej w opinii biegłych nie jest podstawą do przeprowadzania dowodu z opinii kolejnych biegłych lekarzy czy ich uzupełniania (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 1974 r., II CR 817/73,).

Wyłącznie subiektywna polemika z tak dokonaną przez Sąd Rejonowy meriti oceną braku wyższego niż orzeczone uszczerbek na zdrowiu, która znalazła medyczne usprawiedliwienie w licznych opiniach biegłych lekarzy sądowych, w tym w łącznej opinii sądowo- lekarskiej, jest nieuprawniona, nieusprawiedliwiona i nieuzasadniona. W konsekwencji wniesiony środek zaskarżenia nie tylko nie był uzasadniony, ale okazał się bezzasadny, gdyż skarżący nie może oczekiwać dopuszczania kolejnych dowodów z opinii innych biegłych sądowych aż do uzyskania oczekiwanego skutku zwłaszcza gdy uzyskane w sprawie dowody były jednoznaczne i medycznie zasadne.

Takie stanowisko zaprezentował Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22.01.2015r. w sprawie III UK 83/14, które w całości podziela Sąd Okręgowy.

Należy podkreślić, że żadnych argumentów merytorycznych przeciwko wydanym w sprawie opiniom nie było. Aby powołać nowych biegłych trzeba skutecznie i merytorycznie zakwestionować dotychczas wydane opinie biegłych sądowych, a do tego w niniejszej sprawie nie doszło. Na marginesie należy wskazać, że na etapie toczącego się postępowania odwołujący podał, iż nie był badany przez biegłego ortopedę, co leży w oczywistej sprzeczności z ustalonym stanem faktycznym, co ostatecznie potwierdził odwołujący.

Odwołujący nawet w apelacji podniósł brak opinii neurologa i ortopedy, mimo że dowód taki został przeprowadzony przez Sąd Rejonowy, a skarżący w konsekwencji cofnął ten zarzut (k. 175 akt protokół z rozprawy apelacyjnej – 2 min.54 sek.)

Mając na uwadze powyższe, należało na mocy art. 385 k.p.c. orzec jak w wyroku.